

Дело C-18/24

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

11 януари 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Nejvyšší správní soud (Чехия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

29 декември 2023 г.

Жалбоподател:

NOVIS Insurance Company, NOVIS Versicherungsgesellschaft, NOVIS Compagnia di Assicurazioni, NOVIS Poist'ovňa a.s.

Ответник:

Česká národní banka

[...] [национално производство] **ОПРЕДЕЛЕНИЕ**

Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд, Чехия) [...], след като разгледа касационната жалба на **NOVIS Insurance Company, NOVIS Versicherungsgesellschaft, NOVIS Compagnia di Assicurazioni, NOVIS Poist'ovňa a.s.**, със седалище [...] Братислава, [...], с ответник **Česká národní banka** (Чешка народна банка, Чехия), със седалище [...] Прага 1, против решението на **Městský soud v Praze** (Градски съд Прага, Чехия) от 19 октомври 2022 г., № 6 Af 9/2021–105, постановено по жалба на жалбоподателя против решение 2021/007794/CNB/110/01 на управителния съвет на Чешката народна банка от 21 януари 2021 г.,

о п р е д е л и:

I. Отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси:

1. Трябва ли член 155 от Директива [...] 2009/138/ЕО (Платежоспособност II) да се тълкува в смисъл, че обхваща и

случаите, в които надзорният орган на приемащата държава упражнява надзор за това дали застрахователно предприятие от друга държава членка изпълнява задълженията, установени с Регламент № 1286/2014 (ПИПДОЗИП) или въз основа на Директива [...] 2016/97 (ДРЗП)?

2. Ако отговорът е утвърдителен, произтичат ли от член 155 от Директивата „Платежоспособност II“ приоритетно правомощие за надзорния орган на държавата по произход и задължение за надзорния орган на приемащата държава първо да изчерпи уведомителната и корективна процедура по параграфи 1, 2 и 3 от този член, включително в случаите на налагане на административни наказания по смисъла на параграфи 5 и 6 от посочения член?

II. [...] [национално производство]

М о т и в и:

I. Предмет на делото

- 1 Жалбоподателят е словашко търговско дружество и застрахователно предприятие, което извършва дейност в областта на животозастраховането. На територията на Чешката република жалбоподателят разполага с клон, установен в Прага въз основа на свободата на установяване. Ответникът е надзорният орган в Чешката република, която се явява приемаща държава — членка на Европейския съюз. Ответникът констатира, че жалбоподателят е извършил три административни нарушения, за които му налага имуществена санкция в размер на 1 000 000 чешки крони (CZK).
- 2 Първото административно нарушение се изразява в неизпълнение на задълженията по член 6, параграф 1 и член 8, параграф 3, буква в), подточки ii), iii) и iv) и буква е) от Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (наричан по-нататък „Регламентът за ПИПДОЗИП“) и е разгледано на основание член 179, параграф 1 от националния Zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu (Закон № 256/2004 за извършването на стопанска дейност на капиталовия пазар, наричан по-нататък „ЗПКТ“). По-конкретно, според ответника жалбоподателят не е направил необходимото, така че информацията за продуктите в основните му информационни документи (т.нар. KID — Key Information Documents) да е точна, безпристрастна, ясна и неподвеждаща и освен това основните информационни документи да съдържат цялата информация за качеството и обхвата, изисквана от задължителните разпоредби на правото на Съюза.

- 3 Второто и третото административно нарушение се състоят в неизпълнение на задълженията, произтичащи от Zákon č. 170/2018 Sb., o distribuci pojištění a zajištění (Закон № 170/2018 за разпространението на застрахователни и презастрахователни продукти, наричан по-нататък „ZDPZ“), който транспонира Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета [...] относно разпространението на застрахователни продукти (наричана по-нататък „ДРЗП“). Второто административно нарушение е разгледано на основание член 110, параграф 1, буква с) от ZDPZ и се изразява в това, че жалбоподателят не е изпълнил наложените на застрахователните предприятия задължения да въвеждат, поддържат и прилагат правила за контрол на дейността на независимите пълномощници с оглед на необходимия контрол за спазването на разпоредбите на член 48, параграф 1, буква а) от този закон. Третото административно нарушение е разгледано на основание член 114, параграф 1, точка 1 от ZDPZ и се изразява в неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по член 78 от този закон да дава съвети на клиентите преди сключването на договори за капиталова застраховка.
- 4 В хода на административното производство ответникът разглежда довода на жалбоподателя, че ответникът не е компетентен да провежда наказателноадминистративно производство въз основа на член 110 от Zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví (Закон № 277/2009 за застраховането, наричан по-нататък „Zpoj“), който транспонира член 155 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [...] относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (наричана по-нататък „Директивата „Платежоспособност II“), които според него уреждат въпроса за единния надзор над застрахователните предприятия от други държави членки. Според жалбоподателя ответникът като надзорен орган на приемащата държава не е спазил посочените по-горе разпоредби на закона и Директивата, не е уведомил надзорния орган на държавата по произход за предполагаемото нарушение на правни разпоредби в приемащата държава членка и не е изчакал този орган евентуално да предприеме необходимите мерки, така че жалбоподателят да отстрани нередностите. Съответно според жалбоподателя ответникът няма правомощие самостоятелно да води производство за наказването на жалбоподателя. Обратно, ответникът поддържа, че разпоредбите относно надзора в ZPKT и ZDPZ са особена правна уредба (основана на други европейски разпоредби, а не на Директивата „Платежоспособност II“), и затова са самостоятелни спрямо разпоредбите относно надзора в Zpoj. Според ответника специалните разпоредби на ZPKT и ZDPZ се прилагат с предимство спрямо разпоредбите на Zpoj. Според ответника жалбоподателят е допуснал неизпълнение на задължения по ZPKT и ZDPZ, за което е пряко наказан, а не на задължения по Zpoj.
- 5 В обжалваното съдебно решение, посочено по-горе в заглавната част, Městský soud v Praze (Градски съд Прага) също не приема описания довод и отхвърля жалбата. Градският съд потвърждава становището на ответника, че

по делото следва да се прилага не ZPoj, който урежда общите правила за застраховането, които жалбоподателят не е нарушавал, а единствено ZPKT и ZDPZ, които уреждат специализирани сегменти на предоставяните от застрахователните предприятия услуги, до които се отнасят извършените от жалбоподателя административни нарушения.

- 6 Като част от съдебния контрол над обжалваното решение на Městský soud v Praze (Градски съд Прага) Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) трябва да разгледа твърдението на жалбоподателя (тук касационен жалбоподател), че член 110 от ZPoj, който се основава на член 115 от Директивата „Платежоспособност II“, трябва да се прилага за всички надзорни дейности по отношение на застрахователния сектор. Според жалбоподателя както член 110 от Zpoј, така и член 115 от Директивата „Платежоспособност II“ се отнасят общо до неизпълнението на задължения/неспазването на разпоредби и следователно не са ограничени по обхват до нарушенията на задължения, които са предвидени в ZPoj, съответно на задължения, които са наложени с правни разпоредби въз основа на Директивата „Платежоспособност II“. Въпреки че жалбоподателят е наказан за нарушение на ZPKT и ZDPZ, това пак е нарушение на задължения в областта на застрахователната дейност. Според жалбоподателя нито Регламентът за ПИПДОЗИП (и съответстващият му на национално равнище ZPKT), нито ДРЗП (и транспониращата я национална уредба в ZDPZ) представляват самостоятелна уредба спрямо основната секторна регулация за застрахователния сектор, а всъщност са допълнителна уредба, неразривно свързана с уредбата по ZPoj (транспонираща Директивата „Платежоспособност II“), която е трябвало да се приложи в случая. Според жалбоподателя издаденото спрямо него административно решение противоречи на закона поради това, че ответникът не е приложил член 110 от ZPoj.

II. Приложими разпоредби от правото на Съюза и националното право

- 7 Член 155 от Директивата „Платежоспособност II“, който, видно от заглавието му, урежда процедурата по отношение на застрахователните предприятия, неспазващи правните разпоредби, предвижда:

Когато надзорните органи на приемаща държава членка установят, че застрахователно предприятие с клон или извършващо дейност съгласно свободата за предоставяне на услуги на нейна територия, не спазва правните разпоредби, приложими към не[го] в тази държава членка, изисква съответното застрахователно предприятие да отстрани тази нередност. (параграф 1)

Когато съответното застрахователно предприятие не предприеме необходимото действие, надзорните органи на заинтересованата държава членка уведомяват съответно надзорните органи на държавата членка по произход. Надзорните органи на държавата членка по произход при първия

възможен случай предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че съответното застрахователно предприятие отстранява нередностите. Надзорните органи на държавата членка по произход информират надзорните органи на приемащата държава членка за предприетите мерки. (параграф 2)

Когато независимо от мерките, предприети от държавата членка по произход, или поради установена неадекватност или липса на мерки в тази държава членка, застрахователното предприятие продължава да нарушава правните разпоредби, които са в сила в приемащата държава членка, надзорните органи на приемащата държава членка могат, след като уведомят надзорните органи на държавата членка по произход, да предприемат съответните мерки, които да предотвратят или да накажат по-нататъшни нередности, включително, доколкото това е строго необходимо, да попречат на сключването от това предприятие на нови застрахователни договори на територията на приемащата държава членка. (параграф 3)

(Забележка: подчертаването е на Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд.)

- 8 Съгласно член 155, параграф 5 от тази директива параграфи 1, 2 и 3 не засягат правомощията на държавите членки да наказват нарушенията, извършени на техните територии, а съгласно член 155, параграф 6, когато застрахователно предприятие, което е извършило нарушение, има установяване или притежава собственост в засегнатата държава членка, надзорните органи на тази държава членка могат в съответствие с националното право да прилагат национални[те] административни[и] наказания, предвидени за това нарушение, посредством принудително действие срещу това установяване или собственост.
- 9 Член 155 от Директивата „Платежоспособност II“ е транспониран в чешкия правен ред с член 110 от ZPoj, който урежда упражняването на надзор над дейността на застрахователните предприятия от други държави членки, както следва:

(1) Ако установи, че застрахователно предприятие от друга държава членка, което извършва застрахователна или презастрахователна дейност на територията на Чешката република въз основа на правото на създаване на дъщерни дружества или въз основа на свободата за временно предоставяне на услуги, не изпълнява задълженията, които се прилагат за тази дейност в Чешката република, Чешката народна банка задължава това застрахователно предприятие да отстрани констатираното нарушение в определен от нея срок.

(2) За целите на установяването и проверката на фактите по параграф 1 Чешката народна банка може да изисква от

застрахователното предприятие да представя документи, информация и необходими разяснения за дейността си на територията на Чешката република, а застрахователното предприятие е длъжно да ги представи.

(3) Ако застрахователното предприятие от друга държава членка не отстрани нарушенията по параграф 1 в определения срок, Чешката народна банка уведомява за това надзорния орган на държавата членка по произход.

(4) Ако корективните мерки, определени от надзорния орган на държавата членка по произход, не доведат до отстраняване на констатираните нарушения в дейността на застрахователното предприятие от друга държава членка или ако не бъдат определени корективни мерки, Чешката народна банка налага на застрахователното предприятие имуществена санкция или забрана за сключване на нови застрахователни или презастрахователни договори на територията на Чешката република и за разширяване на обхвата на задълженията, произтичащи от вече сключените договори. Чешката народна банка уведомява за това решение надзорния орган на държавата членка по произход. Чешката народна банка може същевременно да изпрати преписката на Европейския надзорен орган с искане за съдействие.

(5) Когато случаят не търпи отлагане, Чешката народна банка предприема действията по параграф 4, без да прилага реда по параграфи 1—3.

III. Анализ на отправените преюдициални въпроси

- 10 Предвид изложеното Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) трябва да реши правния въпрос дали член 155 от Директивата „Платежоспособност II“ (а съответно и транспониращата го национална разпоредба на член 110 от ZPoj) се прилага включително в случаите, в които надзорният орган на приемащата държава упражнява надзор за това дали застрахователно предприятие от друга държава членка изпълнява задълженията, установени с Регламента за ПИПДОЗИП или въз основа на ДРЗП.
- 11 Ако отговорът на този въпрос е утвърдителен, Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) трябва след това да прецени дали от член 155 от Директивата „Платежоспособност II“ (а съответно и от транспониращата го национална разпоредба на член 110 от Zpoj) произтичат приоритетно правомощия за надзорния орган на държавата по произход и задължение за надзорния орган на приемащата държава (ответника) първо да изчерпи уведомителната и корективна процедура по член 155, параграфи 1, 2 и 3 от Директивата и член 110, параграфи 1, 3 и 4 от Zpoj, включително в случаите на налагане на административни наказания по смисъла на член 155, параграфи 5 и 6 от Директивата, или пък надзорният орган на приемащата

държава може да накаже предприятието и да му наложи административни санкции и без да извършва други действия.

- 12 Съгласно член 267, буква б) от Договора за функционирането на ЕС Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) е длъжен да се допита до Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“), когато пред него е повдигнат въпрос за валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза. Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) стига до извода, че по настоящото дело са налице предпоставките за отправяне на преюдициално запитване.
- 13 На Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) не е известно в практиката на Съда да е решаван въпросът за тълкуването на член 155 от Директивата „Платежоспособност II“ в релевантния му за делото аспект (тоест не е налице „acte éclairé“). Същевременно като юрисдикция на държава членка, чиито решения не подлежат на обжалване, той трябва да бъде особено внимателен, когато преценява евентуалната липса на основателно съмнение относно правилното тълкуване на разглежданата разпоредба на Съюза, и да вземе предвид по-специално преследваната с преюдициалното производство цел, а именно да се осигури еднообразното тълкуване на правото на Съюза (решение на големия състав на Съда от 6 октомври 2021 г., Consorzio Italian Management, C-561/19, EU:C:2021:799, т. 49). Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) намира, че нито един от изложените по-нататък възможни тълкувателни варианти не може да се приеме за еднозначен и извън всяко разумно съмнение по-убедителен от другия вариант (тоест за „acte clair“), поради което с настоящото определение отправя посочените преюдициални въпроси.

III.1. По първия въпрос: прилагането на член 155 от Директивата „Платежоспособност II“

- 14 Що се отнася до първия въпрос — дали член 155 от Директивата „Платежоспособност II“ се прилага и в случаите, в които надзорният орган на приемащата държава упражнява надзор за това дали застрахователно предприятие от друга държава членка изпълнява задълженията, установени с Регламента за ПИПДОЗИП или въз основа на ДРЗП, **първата тълкувателна възможност**, която открива Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд), е съдържащият се в член 155, параграф 1 от Директивата „Платежоспособност II“ израз *„застрахователно предприятие (...) не спазва правните разпоредби, приложими към не[го]“* (на английски: *„is not complying with the legal provisions applicable to it“*; на френски: *„ne respecte pas les dispositions légales (...) qui lui sont applicables“*) в приемащата държава, да се тълкува единствено в смисъл, че става дума за **неспазване на разпоредби, които въвеждат материалноправните изисквания, произтичащи от тази директива**. В такъв случай процедурата по член 155 от Директивата „Платежоспособност II“ съответно не би се прилагала по

отношение на надзора за спазването на задълженията, установени с Регламента за ПИПДОЗИП или въз основа на ДРЗП.

- 15 Това тълкуване намира подкрепа в уредбата на надзора и надзорните органи в глава III от Директивата „Платежоспособност II“. Наистина съгласно Директивата главната цел на надзора е, най-общо казано, *защита на титулярите на полици и на бенефициерите* (член 27), но също така е вярно, че второстепенната цел е *стабилност на съответните финансови системи в Европейския съюз* (член 28), на което съответства и съкратеното заглавие на Директивата. Освен това надзорът се основава на *насочен към бъдещето и рисково ориентиран подход* (член 29, параграф 1). Съгласно съображение 14 защитата на титулярите на полици изисква застрахователните и презастрахователните предприятия да отговарят на ефективни изисквания за платежоспособност, които да водят до ефикасно разпределение на капитал в Европейския съюз. Съгласно съображение 24 надзорните органи на държавите членки по произход следва да отговарят за контрола върху финансовата стабилност на застрахователните и презастрахователните предприятия.
- 16 Преди всичко обаче член 30 от Директивата „Платежоспособност II“, който урежда обхвата на установения с нея надзор, предвижда, че *финансовият надзор на застрахователните и презастрахователните предприятия, включително този на дейността, която те извършват чрез клонове или по силата на свободата на предоставяне на услуги, е изцяло отговорност на държавата членка по произход* (параграф 1). Финансовият надзор съгласно параграф 1 включва проверка по отношение на цялостната дейност на застрахователното и презастрахователното предприятие, на състоянието на платежоспособността му, на създаването на технически резерви, на неговите активи и на допустимите собствени средства в съответствие с установените правила или практиките, прилагани от приемащата държава членка по силата на разпоредбите, приети на общностно равнище (параграф 2). Съгласно член 36, параграф 1 от Директивата, който урежда процеса на надзорен преглед, *държавите членки гарантират, че надзорните органи разглеждат и оценяват стратегиите, процесите и отчетните процедури, които са установени от застрахователните и презастрахователните предприятия с цел осигуряване на спазването на приетите вследствие на настоящата директива закони, подзаконови и административни разпоредби*, като от изброяването в параграф 2 личи, че става дума за наблюдение на финансовото състояние на застрахователните предприятия, на което съответстват и съкратеното заглавие на Директивата — „Платежоспособност II“, и по-голямата част от останалото ѝ съдържание.
- 17 Затова при този първи тълкувателен вариант изглежда логично член 155 от Директивата „Платежоспособност II“ да се тълкува като продължение на уредбата относно надзора в глава III от Директивата (тоест финансовия надзор), а тогава би следвало той да се прилага само в случаите на

нарушение на разпоредбите, които транспонират изискванията на Директивата „Платежоспособност II“.

- 18 Според Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) обаче не може да се изключи и **втората тълкувателна възможност**, която акцентира върху системата на Директивата „Платежоспособност II“, доколкото член 155 се намира чак в глава VIII, озаглавена *Право на установяване и свобода за предоставяне на услуги*, която има за предмет и цел хармонизацията на всеки надзор над застрахователната дейност. При този тълкувателен вариант съдържащият се в член 155, параграф 1 от Директивата „Платежоспособност II“ израз *„застрахователното предприятие (...) не спазва (...) правните разпоредби“* би следвало да се тълкува в смисъл, **че предприятието не спазва които и да е правни разпоредби, въвеждащи изисквания на Съюза в областта на статута и дейността на застрахователните предприятия** (а следователно и други разпоредби освен произтичащите от Директивата „Платежоспособност II“). Тогава предвидената в този член процедура ще е приложима по отношение на цялата надзорна дейност на надзорните органи спрямо застрахователните предприятия.
- 19 Този тълкувателен вариант намира потвърждение в съображение 11 от Директивата, в което се подчертава, че Директивата е важен инструмент за постигането на вътрешния пазар. По тази причина съгласно посоченото съображение е прието за *уместно провеждането на хармонизация, доколкото е необходима и достатъчна, за постигане на взаимно признаване на лицензи и на системите за надзор, като по този начин се издава един лиценз, който е валиден в цялата Общност и който позволява на държавата членка по произход да упражнява надзор над предприятието, без каквито и да е уточнения или ограничения за този надзор*. Освен това в съображение 18 е изтъкнато, *че надзорните органи на държавите членки следва да разполагат с всички необходими средства за гарантиране на правилното упражняване на дейността от застрахователните и презастрахователните предприятия в рамките на Общността, упражнявана по силата на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги*.
- 20 Следователно при този тълкувателен вариант глава III от Директивата би уреждала само един сегмент от надзора, а именно финансовия надзор, тоест надзора над финансовото състояние на застрахователните предприятия. Тъй като целта на Директивата е да се постигне хармонизация на всички сегменти на надзора и всички дейности на надзорните органи в областта на застраховането, а оттам и да се постигне максимално прилагане на принципа на надзор над застрахователните предприятия от държавата членка по произход ([...] [терминологично уточнение, което има значение само за чешкия текст]), член 155 от Директивата „Платежоспособност II“ ще има значение и за надзора над другите материалноправни изисквания относно статута и дейността на застрахователните предприятия.

- 21 В обобщение на тази част Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) посочва, че е запознат с решението на Съда от 28 април 2009 г., Комисия/Италия (С-518/06, ECLI:EU:C:2009:270), в което Съдът се произнася рестриктивно (тоест по-скоро в посока на първия тълкувателен вариант) относно принципа на надзор от държавата членка по произход — в смисъл, че този принцип обхваща само финансовия надзор (т. 115 от решението) и че общностният законодател не е целял държавата членка по произход да има изключителна компетентност за надзор, която да обхваща търговското поведение на застрахователните предприятия (т. 116 от решението), и поради това се допуска контрол от страна на органите на приемащата държава (т. 117 от решението). Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) обаче подчертава, че в посоченото решение става дума за разпоредби, които се отнасят — за разлика от настоящото дело — до застраховане, различно от животозастраховането, и че в решението се тълкува Директива 92/49/ЕИО на Съвета [...] относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (*Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане*). Нито разпоредбите на Директивата „Платежоспособност II“, нито изложените в преамбюла ѝ цели на европейския законодател са еднакви с разпоредбите и преамбюла на Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане. По тази причина Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) не смята, че въпросът му е „acte éclairé“. Всъщност Директивата „Платежоспособност II“ допуска и двете описани по-горе тълкувателни алтернативи, като изборът помежду им трябва да бъде направен от Съда.

III.2. По втория въпрос: (без)условното правомощие на надзорния орган на приемащата държава да налага административни наказания

- 22 Ако Съдът приеме, че член 155 от Директивата „Платежоспособност II“ се отнася до цялата надзорна дейност на надзорните органи (вж. т. [19]—[21] по-горе), а съответно и до надзора за спазването на задълженията, установени с Регламента за ПИПДОЗИП или въз основа на ДРЗП, ще е необходимо да се анализира самата процедура, описана в член 155, и да се прецени кога надзорният орган на приемащата държава е длъжен да действа в духа на този член и кога — не. Става дума по-конкретно да се отговори на въпроса дали от член 155 от Директивата „Платежоспособност II“ произтичат приоритетно правомощие за надзорния орган на държавата по произход и съответно на него задължение за надзорния орган на приемащата държава да изчерпи уведомителната и корективна процедура по параграфи 1, 2 и 3 от този член, включително в случаите на налагане на административни наказания по смисъла на параграфи 5 и 6 от посочения член. Този въпрос обаче няма ясен отговор поради проблематичната формулировка на текста на Директивата на много езици.

- 23 **Първата тълкувателна възможност** е да се приеме, че надзорният орган на приемащата държава е длъжен да изчерпи уведомителната и корективна процедура по член 155, параграфи 1, 2 и 3 от Директивата не само преди да предприеме съответни мерки, които да предотвратят по-нататъшни нередности (тоест *проспективни* мерки от типа на забраната за сключване на нови застрахователни договори на нейна територия), но и преди да предприеме мерки за наказване на нарушенията (тоест *ретроспективни* административни наказания). Този тълкувателен вариант акцентира върху тълкуването на израза „или да наказат“, който се съдържа в член 155, параграф 3 от Директивата „Платежоспособност II“ (на английски: *or penalise*, на френски: *ou réprimer*) и от който може да се заключи, поне от текста на някои езици, че и наказването на застрахователните предприятия от надзорния орган на приемащата държава зависи от изчерпването на уведомителната и корективна процедура. При този тълкувателен вариант разпоредбите на член 155, параграфи 5 и 6 от Директивата само потвърждават последващото правомощие на надзорния орган на приемащата държава да наложи наказания, ако надзорният орган на държавата по произход не предприеме съответни мерки или ако застрахователното предприятие не отстрани нередността вследствие на тези мерки.
- 24 Обратно, **втората тълкувателна възможност** поставя ударението върху текста на член 155, параграфи 5 и 6 от Директивата „Платежоспособност II“, който може да се тълкува и в смисъл, че потвърждава изначално (без каквито и да е условия) разпоредителните и изпълнителните правомощия на надзорните органи на отделните приемащи държави членки. За целта не е необходимо преди това да се изчерпи процедурата по член 155, параграфи 1, 2 и 3 от Директивата „Платежоспособност II“. Езиковата формулировка не изключва това тълкуване, тъй като съгласно параграф 5 параграфи 1, 2 и 3 не засягат правомощията на държавите членки да *наказват нарушенията, извършени на техните територии* (на английски: *penalise infringements within their territories*; на френски: *sanctionner les infractions sur leur territoire*), а съгласно параграф 6 надзорните органи на приемащата държава могат да *прилагат националните административни наказания, предвидени за това нарушение, посредством принудително действие* (на английски: *apply the national administrative penalties prescribed for that infringement by way of enforcement*, на френски: *mettre à exécution les sanctions administratives nationales prévues pour cette infraction*).
- 25 При втория тълкувателен вариант уведомителната и корективна процедура по член 155, параграфи 1, 2 и 3 от Директивата е условие само за предприемането на съответни мерки за предотвратяване на по-нататъшни нередности (тоест за проспективните мерки от типа на забраната за сключване на нови застрахователни договори на нейна територия), но не обуславя възможността за надзорните органи на приемащата държава да наказват пряко, самостоятелно и ефективно административните нарушения, извършени на нейна територия.

- 26 Това тълкуване намира потвърждение например във френския текст на член 155, параграф 3 от Директивата, който гласи „*prévenir ou réprimer de nouvelles irrégularités*“, което означава да се предотвратят или накажат по-нататъшни нередности (нарушения). Така на френски параграф 3 се отнася само до проспективните мерки, а не до ретроспективните наказания.
- 27 Това тълкуване намира потвърждение и в становището (което обаче не е подробно мотивирано), изложено в посоченото по-горе решение на Съда Комисия/Италия (С-518/06, т. 120), в което във връзка с член 40, параграф 7 от Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане, се потвърждава правомощието на приемащата държава членка да санкционира нарушенията, извършени на нейна територия, без да се споменава за задължение първо да се изчерпи уведомителната и корективна процедура по тогавашната норма на член 40, параграфи 3, 4 и 5 от Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане.
- 28 На последно място, Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) посочва, че е запознат и с решението на Съда от 27 април 2017 г., Onix Asigurări SA (С-559/15, ECLI:EU:C:2017:316). Според Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) обаче това решение не дава отговор на зададените тук преюдициални въпроси, тъй като се отнася до член 40, параграф 6 от Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане (аналогичен на сегашния член 155, параграф 4 от Директивата „Платежоспособност II“), тоест до възможността за вземане на необходимите мерки в извънредни (неотложни) случаи, като тези мерки са проспективни и представляват временни охранителни мерки (т. 52 от решението). В този смисъл решението не се отнася до въпроса за правомощията на органите да налагат административни наказания като обсъжданите по настоящото дело.

IV. Заключение

- 29 По тези съображения Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) отправя до Съда преюдициалните въпроси, изложени в част I от диспозитива на това определение.

[...]

[...] [национално
производство, дата,
подписи]